यांश् च प्राप नृपाद् ग्रामांस् तान् स सर्वान् महाशयः
तन्मठाश्रयिभिर् विप्रैः समं साधारणं व्यधात् । 127
तस्थौ च सेवमानस् तं राजानं स तदाश्रितः
भुञ्जानश् च सह अन्यैस् तैर् ब्राह्मणैर् ग्रामसंचयं । 128
काले गच्छति च अन्ये ते सर्वे प्राधान्यम् इच्छवः
न एव तं गणयामासुर् द्विजा धनमदोद्धताः । 129
विभिन्नैः सप्तसंख्याकैर् एकस्थानाश्रयैर् मिथः
संघर्षात् तैर् अबाध्यन्त ग्रामा दुष्टैर् ग्रहैर् इव । 130
उच्छृङ्खलेषु तेषु आसीद् उदासीनो विदूषकः,
अल्पसत्त्वेषु धीराणाम् अवज्ञा एव हि शोभते । 131
एकदा कलहासक्तान् दृष्ट्वा तान् अभ्युपाययौ
कश्चिच् चक्रधरो नाम विप्रः प्रकृतिनिष्ठुरः । 132
परार्थन्यायवादेषु काणो ऽप्य् अम्लानदर्शनः
कुब्जो ऽपि वाचि सुस्पष्टो विप्रस् तान् इत्य् अभाषत । 133
प्राप्ता भिक्षाचरैर् भूत्वा भवद्भिः श्रीर् इयं शठाः,
तन् नाशयथ किं ग्रामान् अन्योन्यम् असहिष्णवः । 134
विदूषकस्य दोषो ऽयं, येन यूयम् उपेक्षिताः,
तद् असंदिग्धम् अचिरात् पुनर् भिक्षां भ्रमिष्यथ । 135
वरं हि दैवायत्तैकबुद्धि स्थानम् अनायकं,
न तु विप्लुतसर्वार्थं विभिन्नं बहुनायकं । 136

Digitized by Google